

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: AB Volvo

Καθή: Transsaqui S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό τις περιστάσεις της δίκης σχετικά με την καλούμενη «σύμπραξη των φορτηγών» που εκτίθενται στην παρούσα απόφαση, την έννοια ότι μητρική εταιρία, κατά της οποίας στρέφεται αγωγή αποζημίωσης λόγω συμπεριφοράς περιορίζουσας τον ανταγωνισμό, κλητεύεται νομίμως σε δίκη αν η επίδοση της κλήσης πραγματοποιήθηκε (ή επιχειρήθηκε) στην έδρα της θυγατρικής εταιρίας στο κράτος, όπου εκκρεμεί η δίκη, και η μητρική εταιρία, η οποία εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, δεν παρέστη στη δίκη και ερημοδικάστηκε;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ανωτέρω ερώτημα είναι η ερμηνεία αυτή του άρθρου 47 του Χάρτη συμβατή με το άρθρο 53 του Χάρτη, υπό το πρίσμα της νομολογίας του ισπανικού Tribunal Constitucional (Συνταγματικού Δικαστηρίου) σχετικά με την κλήτευση σε δίκη μητρικών εταιριών, οι οποίες εδρεύουν σε άλλο κράτος μέλος, σε δίκες σχετικά με τη «σύμπραξη των φορτηγών»;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Cour de cassation (Γαλλία)** στις 11 Οκτωβρίου 2022 — **Real Madrid Club de Fútbol, AE κατά ΕΕ, Société Éditrice du Monde SA**

(Υπόθεση C-633/22)

(2023/C 24/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείοντες: Real Madrid Club de Fútbol, AE

Ανααιρεσίβλητοι: ΕΕ, Société Éditrice du Monde SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 34 και 36 του κανονισμού Βρυξέλλες I⁽¹⁾ και το άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι καταδικαστική απόφαση για προσβολή της φήμης αθλητικού συλλόγου από πληροφορία την οποία δημοσίευσε μια εφημερίδα δύναται να προσβάλει κατάφωρα την ελευθερία έκφρασης και να αποτελέσει συνεπώς λόγο για την άρνηση της αναγνώρισης και της εκτέλεσής της;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχουν οι εν λόγω διατάξεις την έννοια ότι ο δικάζων δικαστής δύναται να θεωρήσει ότι η καταδικαστική απόφαση δεν συνάδει προς την αρχή την αναλογικότητας μόνον αν η αποζημίωση χαρακτηρίζεται, είτε από το δικαστήριο που εξέδωσε την αρχική απόφαση είτε από τον δικάζοντα δικαστή, ως τιμωρητική και όχι αν επιδικάζεται για τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης;
- 3) Έχουν οι ανωτέρω διατάξεις την έννοια ότι ο δικάζων δικαστής δύναται να στηριχθεί μόνον στο αποτρεπτικό αποτέλεσμα, υπό το πρίσμα των πόρων του καταδικασθέντος προσώπου, ή μήπως μπορεί να κάνει δεκτά και άλλα στοιχεία, όπως τη σοβαρότητα του αδικήματος ή την έκταση της ζημίας;
- 4) Μπορεί το αποτρεπτικό αποτέλεσμα, υπό το πρίσμα των πόρων της εφημερίδας, να αποτελέσει, αφ' εαυτού, λόγο για την άρνηση της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης λόγω κατάφωρης παραβίασης της θεμελιώδους αρχής της ελευθερίας του Τύπου;
- 5) Πρέπει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα να νοείται ως διακινδύνευση της οικονομικής ισορροπίας της εφημερίδας ή μπορεί να συνίσταται μόνον σε πρόκληση εκφοβισμού;

- 6) Πρέπει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα να εκτιμηθεί με τον ίδιο τρόπο στην περίπτωση της εταιρίας που εκδίδει εφημερίδα και στην περίπτωση δημοσιογράφου, ο οποίος είναι φυσικό πρόσωπο;
- 7) Αποτελεί η γενική οικονομική κατάσταση του έντυπου Τύπου περίπτωση κρίσιμη για να εκτιμηθεί το κατά πόσον η καταδικαστική απόφαση είναι ικανή να προκαλέσει τον εκφοβισμό, πέραν της επίμαχης εφημερίδας, και του συνόλου των μέσων ενημέρωσης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις
10 Οκτωβρίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά ΟΤ, ΡG, CR, VT, MD**

(Υπόθεση C-634/22)

(2023/C 24/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

ΟΤ, ΡG, CR, VT, MD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 2 ΣΕΕ, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, ΣΕΕ καθώς και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι θίγεται η ανεξαρτησία δικαστηρίου το οποίο καταργείται με την επελθούσα τροποποίηση του Zakon za sadebnata vlast (νόμου περί οργανώσεως των δικαστηρίων) (DV αριθ. 32/26.04.2022, με ισχύ από τις 27 Ιουλίου 2022), πλην όμως οι δικαστές του δικαστηρίου αυτού οφείλουν να συνεχίσουν, έως την ημερομηνία αυτή καθώς και μετά από αυτήν, την εκδίκαση των υποθέσεων των οποίων έχουν επιληφθεί, στις οποίες έχουν διεξαχθεί προκαταρκτικές ακροαματικές διαδικασίες, σε περίπτωση που η κατάργηση του δικαστηρίου ανάγεται στη διαφύλαξη της συνταγματικής αρχής της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και της προστασίας των συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών, χωρίς όμως να εκτίθενται δεόντως τα πραγματικά περιστατικά που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω αρχές παραβιάστηκαν;
- 2) Έχουν οι εν λόγω διατάξεις του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις, όπως οι διατάξεις του νόμου για την τροποποίηση και τη συμπλήρωση του νόμου περί οργανώσεως των δικαστηρίων (DV αριθ. 32/26.04.2022), οι οποίες συνεπάγονται την πλήρη κατάργηση ανεξάρτητης δικαστικής αρχής στη Βουλγαρία (του ποινικού δικαστηρίου ειδικών αρμοδιοτήτων) με το ανωτέρω σκεπτικό και τη μετάθεση των δικαστών (συμπεριλαμβανομένου του δικαστή του δικαστικού σχηματισμού που επιλαμβάνεται της συγκεκριμένης ποινικής υποθέσεως) από το δικαστήριο αυτό σε διάφορα άλλα δικαστήρια, αλλά υποχρεώνουν τους δικαστές να εξακολουθήσουν την εκδίκαση των υποθέσεων οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον του καταργηθέντος δικαστηρίου και των οποίων την εξέταση έχουν ήδη ξεκινήσει;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιες διαδικαστικές πράξεις πρέπει να διενεργούν –λαμβάνομένης υπόψη και της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης– οι δικαστές των δικαστηρίων που καταργήθηκαν όσον αφορά τις υποθέσεις του καταργηθέντος δικαστηρίου (τις οποίες οφείλουν να περατώσουν εκ του νόμου), δεδομένης και της υποχρεώσεώς τους να ελέγχουν ακριβώς εάν πρέπει να προτείνουν την εξαίρεσή τους λόγω μεροληψίας; Ποιες συνέπειες θα είχε τούτο για τις αποφάσεις επί της ουσίας του καταργηθέντος δικαστηρίου επί των υποθέσεων που πρέπει να περατωθούν εκ του νόμου και για τις πράξεις με τις οποίες περατώνονται οι υποθέσεις αυτές;